

D ů v o d y:

Předpisem § 12 (1) vyrovn. ř. stanovena je pouze výjimka ze všeobecného pravidla § 11 vyrovn. ř., podle něhož práva na oddělené uspokojení jakož i práva na vyloučení věcí dlužníku nepatřících nejsou dotčena zahájením vyrovnacího řízení, a to výjimka toho způsobu, že oddělná práva, kterých bylo nově nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení uhražovací nebo zajišťovací exekucí (kromě oddělných práv nabytých pro veřejné dávky) zanikají zahájením řízení. To se tedy týká pouze nově nabytých práv oddělných. O takových nelze mluvit v tomto případě, v němž exekučního práva zástavního bylo nabyto na věcech, na kterých již dříve bylo zřízeno pro vymáhající věřitelku smluvní právo zástavní podle notářského spisu, podle něhož jako exekučního titulu byla povolena exekuce, o kterou jde. Tvrdí-li stěžovatelka v rozporu s doslovem notářského spisu, že vymáhající věřitelka na zabavených předmětech nenabyla smluvního práva zástavního, poněvadž jí předměty ty nebyly odevzdány, nelze toho dbáti, neboť jde o novoty, k nimž dovolací soud nemůže přihlížeti. Na tomto stavu nic nemění okolnost, že v příčině těchto předmětů byla exekuce podle § 11 vyrovn. ř. svého času pravoplatně odložena, poněvadž odložením exekuce nepozbyla vymáhající věřitelka svých nabytých práv.

Čís. 7133.

Povoliti exekuci na základě výroku rozhodčích (smluvčího soudu) podle § 46 honebního zákona pro Čechy jest příslušným okresní soud, v jehož obvodu jsou při započetí exekuce věci, na které se vede exekuce. Lhostejno, že smluvčí soud má sídlo v obvodu jiného okresního soudu.

(Rozh. ze dne 9. června 1927, R I 388/27.)

Vymáhající věřitelé navrhli u okresního soudu v P. povolení exekuce na základě nálezu smírčího soudu podle § 46 českého honebního zákona. Soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a odkázal věc na okresní soud v N. jako soud příslušný k povolení exekuce. D ů v o d y: Exekuční návrh na povolení mobilární exekuce opírá se o exekuční titul naznačený v § 1 čís. 16 ex. ř., totiž o nálezu smírčího soudu podle § 46 čes. honebního zákona. Podle § 4 čís. 6 ex. ř. jest příslušným povoliti mobilární exekuci na základě takového exekučního titulu exekuční soud v § 18 ex. ř. uvedený, totiž okresní soud, v jehož obvodě jsou při počátku výkonu exekuce věci, na které exekuce má býti vedena, nebo, nebylo-li by takových věcí, okresní soud, v jehož obvodu má býti vykonán první exekuční úkon. Tímto soudem jest v tomto případě okresní soud v N. Poněvadž tedy okresní soud v P. ku povolení navržené exekuce příslušným není a soudy příslušné k povolení exekuce jsou soudy výlučnými (§ 51 ex. ř.), takže prorogace

v řízení exekučním místa nemá, slušelo napadené usnesení zrušiti a věc podle § 44 j. n. přikázati okresnímu soudu v N. jakožto soudu příslušnému ku povolení a výkonu exekuce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení, kterým pro nepřislušnost okresního soudu v P. bylo usnesení tohoto soudu povolující exekuci zrušeno a věc postoupena okresnímu soudu v N., jako soudu příslušnému, napadají jak vymáhající věřitelé tak povinný, leč obě strany neprávem. Mylným jest stanovisko vymáhajících věřitelů, že okresní soud v P., u něhož exekuční návrh byl podán a který exekuci povolil, jest soudem k povolení exekuce příslušným. Jde o exekuci na základě výroku rozhodčích podle § 46 honebního zákona pro Čechy ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák. O exekuci na základě tohoto exekučního titulu jest podle uvedeného zákona (§ 46 odstavec 5), zakročiti u příslušného soudu. Příslušnost určuje se podle exekučního řádu a podle § 4 čís. 6 ex. ř. příslušným povolití exekuci na základě nálezu rozhodčích jest soud uvedený v § 18 a 19 ex. ř., tedy (§ 18 čís. 4 ex. ř.) okresní soud, v jehož obvodu jsou při počátku exekuce věci, na které se vede exekuce. V projednávaném případě jest to nepochybně okresní soud v N. Mylně dovozují vymáhající věřitelé příslušnost okresního soudu v P. z toho, že proti nálezu rozhodčích podána byla zrušovací stížnost (§ 46 odstavec pátý honebního zákona). Tato okolnost jakož i okolnost, že smluvčí soud má sídlo v obvodu okresního soudu v P., nemění ničeho na příslušnosti okresního soudu v N., neboť podle ustanovení § 46 odstavec pátý honebního zákona pro Čechy jest o exekuci zakročiti u příslušného soudu, nikoli u soudu sídla smluvčího soudu a o zrušovací stížnosti rozhoduje podle téhož ustanovení soud, jenž jest k povolení exekuce, rozumí se podle exekučního řádu, příslušným. Na základě toho, že soud exekuci povolivší, okresní soud v P., nebyl k povolení exekuce příslušným a příslušný soud byl zjištěn, odpovídá zákonu (§ 44 j. n.), když rekursní soud, shledav tuto závadu ohledně příslušnosti, usnesení prvního, nepřislušného soudu zrušil a přikázal postoupiti věc okresnímu soudu v N. jako soudu zjištěně příslušnému. Že tak učinil teprve soud rekursní a bez návrhu, právem vytýkáti nelze, neboť podle § 44 j. n. jest nepřislušnost a přikázání věci soudu příslušnému vysloviti v každém období řízení z moci úřední. Tím jsou námítky vymáhajících věřitelů proti napadenému usnesení vyvráceny a bylo jejich dovolací rekurs jako neopodstatněný zamítnouti. Stejně, pokud se týče věci samé, bylo uznati o dovolacím rekursu povinného. Povinný vytýká, že se rekursní soud nezabýval jeho rekusem po stránce věcné. Zrušil-li však rekursní soud usnesení prvního soudu pro nepřislušnost, odpadlo přezkoumání tohoto usnesení po věcné stránce a rekursní soud právem nezabýval se otázkou, zda exekuční návrh má či, jak povinný v rekursu vytýkal, nemá náležitosti zákonem požadované (§ 55 poslední věta ex. ř.). Dovolací rekurs povinného není tedy rovněž opodstatněn.